

UNIVERZITA KARLOVA
FAKULTA SOCIÁLNÍCH VĚD
INSTITUT POLITOLOGICKÝCH STUDIÍ / INSTITUT SOCIOLOGICKÝCH STUDIÍ

POSUDEK BAKALÁŘSKÉ PRÁCE V OBORU/PROGRAMU POLITOLOGIE A VEŘEJNÁ POLITIKA

Název bakalářské práce: Hannah Arendtová jako neoaristotelička

Jméno a příjmení bakalanta: Jonáš Stranofský

Typ posudku: Posudek vedoucího

Jméno, příjmení a akademické tituly autora posudku: Mgr. Tomáš Halamka, Ph.D.

Pracoviště autora posudku: IPS FSV CUNI

Hodnocení formální stránky práce

Dosáhla práce minimální požadovaného rozsahu (30 normostran / 54.000 znaků s mezerami)?
Ano

Strukturace práce – hodnocení [A]

Je práce strukturována do navazujících logických celků s ohledem na definovaný cíl (výzkumnou otázku) práce?

Ano, je. Strukturace práce odráží logický postup hlavní argumentační linky. Práce začíná uvedením a vysvětlením metodologického zázemí, přechází v rozbor Aristotelovy perspektivy, která vede v definici „politického“ neoaristotelismu, jehož prismaticem jsou následně hodnoceny myšlenky Hannah Arendtové. Práci pomáhá symetričnost stejnojmenných podkapitol zaměřených na tři hlavní komparativní kritéria. Ty najdeme shodně v kapitolách o Aristotelovi, Arendtové i v kapitole vyhodnocovací. Práce je tak velmi přehledná.

Stylistika a formální zpracování (citace, grafická úprava atd.) – hodnocení [B]

BP je po jazykové stránce relativně v pořádku, místy se objevují překlepy, které však nebrání celkové srozumitelnosti.

Odborná jazyková úroveň práce hodnocení [A]

Práce místy používá lehce archaický jazyk, což však nepovažuji za problém. Práce s koncepty je na solidní úrovni.

Zpracování bibliografie, dodržení citační normy a úroveň odkazování v textu – hodnocení [A-B]

Co se dodržení citační normy týče, práce vykazuje menší problémy v bibliografii. V textu je úroveň a frekvence citací na vysoké úrovni.

Úroveň zpracování tabulek, grafů, map a jiných grafických prvků – hodnocení [-]

V práci nejsou.

Vhodnost a zpracování příloh (jsou-li jaké) – *hodnocení [-]*

V práci nejsou.

Celkové hodnocení formální stránky práce – *hodnocení [A]*

Hodnocení odborného charakteru práce

Stanovení výzkumných otázek/cílů a jejich zodpovězení – hodnocení [A]

Práce má jasně stanovený cíl a výzkumnou otázku a jasně na tyto odpovídá

Ano, výzkumná otázka je zřejmá a oborově relevantní. Závěry práce jsou jasně formulované a výzkumem podložené.

Propracování a aplikace teoretických východisek a přístupů – hodnocení [A]

Schopnost aplikovat vhodné metodologické postupy pro zvolenou výzkumnou otázku

Viz níže následující odstavce.

Metodologický přístup a aplikace jednotlivých metod – hodnocení [A]

Schopnost aplikovat vhodné metodologické postupy pro zvolenou výzkumnou otázku

Metodologickými přístupy se zabývá především kapitola 2, do jisté míry kapitola 3. Autor stručně představuje možnosti přístupu k tématu a vysvětluje, proč svoji perspektivu zakotvil ve Straussově hermeneutice a proč ji nicméně neaplikuje ve všech jejích částech. I vzhledem k teoretickým přístupům Aristotela a Arendtové považuji tuto volbu za vhodnou a umožňující provést porovnání dvou v čase velmi vzdálených myslitelů. Zároveň kvituji, že návaznost na Strausse je explicitně omezena a netýká se například aspirace číst zkoumané texty „esotericky“ mezi řádky, což je metoda vyžadující značný filosofický trénink.

Využití literatury a dat – hodnocení [A]

Kvalita a (relativní) úplnost využití literatury (zdrojů) a schopnost s ní pracovat kriticky

Schopnost zasadit práci a její výsledky do existující literatury (případně aktuálních politických debat)

BP zahrnuje víceméně veškerou zásadní primární literaturu, kterou vhodně doplňuje o relevantní literaturu sekundární. Autor předkládá stručný přehled debaty o neoaristotelismu i vztahu Arendtové a Aristotela a svoji práci i výsledky k těmto debatám vztahuje.

Věcná správnost a přesvědčivost argumentace – hodnocení [B]

Přesvědčivost získaných poznatků a závěrů – argumentační hloubka

Autor demonstruje dobré porozumění perspektivám obou zkoumaných autorů, k čemuž mu dopomáhá i dobře volená sekundární literatura. Vyhodnocení jednotlivých komparativních kritérií přesto zdaleka není jednoznačnou záležitostí a přinejmenším do určité míry zůstává otázkou interpretace. Oceňuji, že se autor nezalekl spornějších momentů a při nejasnostech nabízí interpretace vlastní, zpravidla solidně vyargumentované.

Struktura práce, využitá data a metody odráží systematickou snahu o řešení výzkumného cíle/otázky – *hodnocení [A]*

Ano, viz zdůvodnění v předchozích částech.

Celkové hodnocení odborného charakteru práce – *hodnocení [A]*

Věcný přínos práce a její přidaná hodnota;

Shrnující komentář hodnotitele (POVINNÉ!), celkový dojem z práce s vyzvednutím silných a slabých stránek práce a jejich relativního poměru (max 1800 znaků). **Zejména v případě hodnocení A či E/F jasně odůvodněte Vaše hodnocení.**

Práce se věnuje z hlediska oboru politického myšlení relevantní otázce klasifikace Hannah Arendtové jako neoaristoteličky, na kterou podává spíše pozitivní odpověď. Argumentace je rozvíjena v logicky navazujících krocích za využití relevantní literatury. Autor práce si podle mého názoru dobře poradil s termínem *neoaristotelismus*, když ho omezil na relevantní hlavní „politické“ aspekty, které vymezil skrze analýzu Aristotelova díla. Tu, ostatně podobně jako analýzu Arendtové a porovnání obou myslitelů, považuji vzhledem ke stupni studia za velmi solidní a celkově zdařilou. Práci prospívá přehledná komparativní struktura zaměřená na tři základní aspekty porovnání: přirozenost, vztah svobody a politiky a *telos*. Tato tři hlavní témata považuji vzhledem k výzkumnému záměru práce za vhodně vybraná. Při posuzování podobnosti obou myslitelů v těchto třech dimensích autor vhodně využívá poznatky zjištěné v předchozích kapitolách a v případě nejasností ve vyhodnocování přináší vlastní interpretační perspektivu. Ta je samozřejmě napadnutelná, ale považuji ji z hlediska návaznosti na analýzu z předchozích kapitolou za poměrně zdařile vyargumentovanou a promyšlenou. Oceňuji také srozumitelné závěry, které poskytují jasnou a podloženou odpověď na výzkumnou otázku a které považuji pro obor politického myšlení za přínosné. Práci navrhuji hodnotit nejvyšším stupněm A.

Vyjádření autora posudku o seznámení s výsledkem antiplagiátorské kontroly:

Kontrola originality textu

Prohlašuji, že jsem se seznámil/a s výsledkem kontroly originality textu závěrečné práce v systému:

Theses   Turnitin   Ouriginal (Urkund)

Celkové hodnocení

Z výše uvedených důvodů **doporučuji** práci přijmout k obhajobě a hodnotit ji známkou **A**.

Návrh tří otázek k části státní závěrečné zkoušky Metodologie výzkumu politologie a veřejné politiky (viz seznam [zde](#)). Prosím o uvedení otázek, které je možné vztáhnout k předložené práci a případně prosím konkrétnější specifikaci ve vztahu k práci.

1. Kvalitativní výzkum – sběr dat, analýza dat, interpretace.

2. Komparativní výzkum – jeho možnosti v oblasti politické vědy

3. Metody sociálně-vědního výzkumu – přehled, srovnání a možnost kombinace.

Vzhledem k povaze obhajované BP doporučuji především téma první (kvalitativní výzkum) se zaměřením na způsoby interpretace textů, a především na Straussovou hermeneutiku.

Datum: 2.6.2024

Podpis: